

О. К.

А. 13-14.

М.

О. уно

ручн

Ж. на

О. сайн

ручн

М. расо

мис

Ж.

У. Кім

Ж. У. С. С.

21. IV

1916.

— Висходимъ коли сам сегоде. —

Кім у. С. С., 21. лив. 1916р.

Ж. Р. Ж. Розмова мексиканца
м. а. "Самохотникон."

I. Врунереви...

Рик'отсе... акразъ сьогднъ -

"Самохотник" бийшовъ в свѣтъ!

Ми унесемъ його - коб' раднѣ -

Знесемъ з свѣта весь вранѣ...

Звучку нѣраміду

Ми поставимъ - д'юмъ

А ми кавамъ дѣя розвѣду

Вдѣмъ Мадмисъ в снѣгу. 1.

"Самохотник - найменше дурі:
Всесвіт в Касид епифаній;
Трав за себін нога буря,
Трав перах і митовжаний.
Часту --- ой та часту били,
У перах митів са сук,
Закони йов похвалам
Зак' похвалам наук. . .
Ма менше тут айд признами,
"Самохотник" --- до-кер --- жарм...
В мит без зводів --- в бім мискам!
Тим - то й піраміди жарм!"

Вдвані румарі.

II. Вигнаний до сук зворушеного "Самохотника".

Motto: "Ас..."

Мішавий до безміру
За признаки всі віз. Вас...
Ваші широті я беру -
Дух мій більше мій не знає!
Піраміди - невтрідні!
Хавіть хорди дуб і мур -
Мійце тин, що Ви бме здідні
Смугає жармів та самір!

Порушую са дотрагуючу смугу обавити
Самохотник - то... Вісім

Х. Р. К.

Кочовикам:

Моді, як Вас віддам рідні
В обійми тій страшний війні,
Ви будете зовсім по рідні
Тай з ніхотом блеском на лиці.

Глу-й хто б ти сер підзук гармат
Не сквавився, не аче - си...
Ще кінська лін війні тріпати -
Тай дехто став би: ниста дит!...

Так ней-у тихім ви постою -
Можлива б тут зарада в вас!
Духова праця над собою
Уз стерла б з лиця... і здійснює вас.

Жарту.

Преїсеній до історій.

Спріємий - кочовик звертається
до кочовика, що мовь троха
більше знає, як азбуку і вміє
дещо записати скандів, що:

звертають ся до члена Пресв.
вої Квартури:

- „Товаришу, займи́ть,
що сиджу тепер під цуци,
кію і їм консерву; чайє!“
Член Пр. Кв.: - „Чи може ще
що записати?“

Стр.: - Ком. [сміється]: „Більше
нічого! Се як на вас вистарчить!“

Умислене пробіантство:

„З власному інтересі, як таке
всіма патріотизму налегати
стеречи, щоб товариші, з за-
воду“ ботаніки не внакинували
ніякої трави, ні здійка, ні ніякої
листяї рощи, до де зменьшує
можливи заводи краю.“

Помисловість молодого.

Стрілець до жінки, що несе двоє цукіє:

- „Віднесіть мені по і одну цукію, а й
вбоду ато а піре ван назад віддан.“

Жінка: А що зовно цукію буде?“

Стрілець: „Затримай собі і за то що вбоду.“

Була днина ласиднська
Глань на схід-ї от у близенька
Трієсь в сонцю Рогатин,
Місто горде, хмурить очі,
Мов стрілими сказати хоче,
Кіанко знає їх провин.

А в Потамі при толоу -
Що за образ в людській душі?
Дух і шмер і крик в сні ---
Май не диво! - вже від ранка
Іде кудись усім ментанка,
Иници слово н. --- „сфельдлі.“

*] Кінчить ся вже набуті год а
в історію нашого народу, в якій він все
мукав собі прияти і а не хотів
говірати виключно тільки своїм
клятам. Українцям мусів бути все
якимсь, --- і лон. На тій маторі
психіки [мукання прияти і а] за.
Бачи ми тут представили про,
у моту куртка кошовиків [з дн. 7. VII. 1916.]
до виконання в Підгороді ідола, що колись
мав представити бога домашнього добра. Тут
якось оканув, що він ексклузів не було одно,
в історію, що на снігу, з ізд. з 1913 т. пропонує
набавити зображення у Потама а що до релігій вер,
таких до порантства.

Главоурач ным - не помага
 Ніде кудусь асі гвайнаць мого
 А між імі быў Рокан,
 Мо з ніку не мо быць, міама;
 Дыхіно не нідзе врані -
 Сам соў, як кажуць, нам.

І мятамі нідзі сфурка;
 За наском дымным сокурка -
 Ідзёў буйны бокгоў бін!
 Холіно вон, як нійні,
 Ідзёў убаві буй крону -
 От нё ным - мо го крэн!
 Не воблі на раз забілі -
 Быў Рокан побііскі сым,
 Любо сильнее сказаў:
 "Відгорда - го ігола!
 Кесна горда, гімн рола!
 Вже бідэу нам Велсе венав!

Пускай ім бін снаб ойака
 І менш як боіон крака;
 І як крону - нарогна крив...
 Пройдзаша - нямезуб са
 А ватрымае бін замоў са
 Мокс-і - і заб нас вобіі покроб?

[illegible]

За раз/ми і другий кансе
А ти ми не нмобу кансе
Образками нї на рух:
"Слово баче ме за мене,
Тим ринаромі мінку мену
"Кажені" наук!"

Точне та коринке слово
Забери́м всім здо́рово:
Вруч і вуйко всері́: шасть!
Се і при́вело до ві́тани,
Уво не і ур сварки - драми,
Він скунів на ново власть:
"Мусо, дїти, одми́кати́ са!
Мою дїту ви дубі́го са!
Уо я родлю - ме і ви!"
Унаму бє --- хрє брїла чюдѡ -
Каму б він і за чюдѡ
Унаму са піднеси.

Упопав бєкусь екстазу,
Ногм впер до перелазу;
Вител мускули на рух,
Прискаю на мїи мамти -
"Не каю бє сої бє наук!
"Каму бє узяв бє однєтє -

Маб і вее... мовно - мовно
Ху не і буйко мовимь ро мов
"Тея, чиммубре! рон чиммубре!
Бу-м, ба' гимм, мавте в коло
Мов в киммубре не було ро, ро.
До ро мов не брамь мов!

Мов мигнесту са з руйм,
Мов гимму Бам' Уларайм
До "совзіб" брам вай,
Мавимь Бевеса старого
Мов і киммубре мов до йов!
Зачем гимм гимм руймь ступи-
А як мов - так мов без вимм

Все ро мов, мов мовимь -
Мов-о мавимь мов гиммубре!
-Так сказав і в мовимь мавимь
А Близенько мов і свимь.

Мов - чиммубре киммубре знав
"Миммубре" мавимь - з мовимь мавимь.
Вмев, "совзіб" - і-го мавимь мавимь!
Не мавимь мавимь - мов мавимь
"Будна мавимь" "Мовимь мавимь"
Мов-о мавимь гиммубре! - і мовимь мавимь
Мавимь мавимь мавимь мавимь.

*] Мавимь гиммубре мавимь мавимь.

А як сонце заходило, ...
 В сіверматотъ в Нім-май-моя
 Тучка втом поханді -
 По новин-отъ бач-сонзі
 Ахине! йна в стріженькій дімзі,
 Чей мотъ дасть стріженькій війна!

Прун-на Токлах-Медоїз.
Здівання.

Ах про кількох людей загадо
 Чалуте так мені їх жалъ -
 При тій у серці відрубано:
 Що вбивають - нов на палъ.
 Так шо-ж-ідін отуї до сері:
 У нас кількох людей соді,
 Хорвній вигої лєїи, плєїи
 У жини близько при --- "двори" ---
 А. по мінація!?! - [влас змиви *] -
 Без їх імен!?! - Війм здивно мім:
 У мачі, доступна шей: "впливи"
 У тут от... ні на штерну в вим!?!
 *] Криказ на збійні 18. VII. 1916.

[illegible]

*] Uikabe, bakux in. ubaraxi'gyms mi
"munka" nobearime. [Togamok-donagata].

II. Чинна Радика !

Прому не визнати новимим кивка на,
застав з притвора етатин С. Слика: „Сон Чина
наставен“ [1912. „Чинновника“]:

... Як голова етатинського комітету був
на зборах етатинського комітету і з того
докладно запису на чинні етатинського
примітки, де були примітки Етатинів. Упрото
та етатинського комітету були примітки етатинів
до себе, примітки кари, комітету і етатинів
вони виходили, однією етатинів бачили зроби,
ми подуми Етатинів одного етатинського етатинського
Вони етатинів і ми так далі, що набув
образам є, комі не етатинів біг тих поно
меків етатинів іудів дик вроду Етатинів. Оу
наре так Етатинів, як Етатинів Етатинів
на етатинів, етатинів в єтатинів етатинів - етатинів
Етатинів - як етатинів етатинів етатинів
етатинів етатинів етатинів етатинів етатинів
вони яку буди етатинів етатинів етатинів
бу криву, комітету і пожеж. З етатинів то
кор не радо, зродила є етатинів. етатинів і
мому все етатинів так, як було етатинів
мму. Комі мо, - так ми не етатинів етатинів
етатинів. етатинів і мо так з етатинів етатинів, як
етатинів є етатинів Етатинів, етатинів
етатинів етатинів етатинів етатинів етатинів
„Етатинів“ і етатинів на етатинів. Етатинів

панна І.в. семінара, з коїєї автор, не ма-
ючи права товариствесей і чинсесей, зроби-
в скінського гучаа, приймаючи свою, але і її І.в.
варшавського, щоб урештеш хвилі побуту
Стрільниць у Станіславові. Приймаючи і на-
тери, покудаючи дітей в онім, не раз
несвідомої служби, приймаючи найкращу
некімні чини сіаїа. Премади, щоб за-
судити Стрільниць се родиме місце, а
бого віг збожжін не відчувала. Думав, що
се більше, ніж, щомінаки і горючі війна,
чи іррація мучка з особами мученик "про-
мо автор "у "таке скінсь. "З'яв-
наприслужної мучки не одождав Стріль-
ниць лаврами і вітаннями - бо на се не
був час - навінь на привітання ле-
жких людей, не то заслужених укр.
новітнів. Накидати ся знова су-
спільності своєю банкрутністю, І.в.
яку можна мати ріжний помід.
можна зродити Стрільницьку кан-
ірну прислугу, далекі ріжну.
як бесмірбання свого товарища
сез припини [І.в. І. -

Вісник 1916 року.

З правдивим побаченням
І.в. Стрільниць.

Помню Додоно.

Козак Шумка.

Где-то вдова народила мене І.
Тей, у славних Усусів козак Шумка жив,
Він не збрую козацькую з собою носив,
А анараї, своєю справою "з сиротами та дітьми"
Хоро, з ласав" на анараї-той був козаком.
Мого ждала несть і слава і вічне життя;
Не пропало - не замало в мене його іще,
Шумка мусів поназ ухор "кокаргку" прийняти,
Або майку "каїмаїку" на роботу взяти!
Славний, славний слав анараї на ухор в мене кинь
У анараї і напийся, що на собі м'є...
І до свого анараї Шумка так починав,
Що в своїм заповіді таке написав:
Як умиру я - то в анараї мене покласти
А із верха на поміч слово написати:
Путь лежить у анараї світилець Коша,
Коша славних Усусів: вмер тай в мене не ма,
Що всіх славних Усусів в анараї жана
А по смері в анараї і себе сховав.

"Примітка Редиків"

Сматати на умі;

"Тей на славних Українці козак Могоді жив."

